

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Juraja Klimenta a členov senátu JUDr. Tatiany Biednikovej a JUDr. Milana Karabína v trestnej veci zadržaného **J. H. pre trestné činy spoločnej krádeže v trestnej súbežnosti so zabitím a neposkytnutím pomoci** podľa § 211 ods. 2, ods. 8, ods. 2 číslo 2, § 242 ods. 1, § 25 ods. 2, § 53 nemeckého Trestného zákona na neverejnom zasadnutí konanom v Bratislave 18. marca 2010 o sťažnosti zadržaného J. H. proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 26. februára 2010, sp. zn. Ntc 4/2010, rozhodol

t a k t o :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť J. H., **s a z a m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e

Na osobu J. H. narodeného X., štátneho občana Slovenskej republiky, v predmetnej trestnej veci Štátne zastupiteľstvo v Chemnitz v Spolkovej republike Nemecko vydalo v konaní vedenom pod spisovou značkou 840 JS 33583/09, a to na Obvodnom súde v Chemnitz pod spisovou značkou 1 GS 120/10 dňa 8. februára 2010 európsky zatýkací rozkaz za účelom jeho zadržania a vydania na trestné stíhanie, pretože je vážne podozrivý zo spáchania trestných činov spoločnej krádeže v trestnej súbežnosti so zabitím a neposkytnutím pomoci podľa § 211 ods. 2, ods. 8, ods. 2 číslo 2, § 242 ods. 1, § 25 ods. 2, § 53 nemeckého Trestného zákona.

Na základe návrhu Krajského prokurátora v Košiciach z 25. februára 2010 pod sp. zn. 2 KPt 25/10 bol J. H. uznesením predsedníčky senátu Krajského súdu v Košiciach z 26. februára 2010, sp. zn. Ntc 4/2010, podľa § 17 ods. 1 zákona číslo 403/2004 Z. z. o európskom zatýkacom rozkaze vzatý do väzby s tým, že väzba sa začala dňa 24. februára 2010 o 6.05 hod. a vykonáva sa v Ústave na výkon väzby v Košiciach.

Proti citovanému uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote v zmysle § 187 ods. 1 Tr. por. sťažnosť zadržaný J. H. prostredníctvom svojej obhajkyne s odôvodnením, že vyššie uvedené trestné činy nespáchal a vo veci sa cíti byť nevinným.

Z tohto dôvodu sa podanou sťažnosťou domáhal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil napadnuté uznesenie a prepustil ho z väzby na slobodu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na podklade podanej sťažnosti podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým podal sťažovateľ sťažnosť, ako i konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia a zistil, že krajský súd rozhodol v predmetnej veci správne a v súlade so zákonom.

Podľa § 17 ods. 1 zákona č.403/2004 Z. z. o Európskom zatýkacom rozkaze a zmene a doplnení niektorých zákonov predseda senátu krajského súdu rozhodne do 48 hodín od dodania zadržanej osoby o návrhu prokurátora na jej vzatie do väzby. Ak súd postupuje podľa § 4 ods. 8, predseda senátu zadržanú osobu vezme do väzby; dôvodmi väzby podľa osobitného zákona (Trestného poriadku) pritom nie je viazaný. Ak nepostupuje podľa § 4 ods. 8, predseda senátu zadržanú osobu vezme do väzby, ak sú tu konkrétne skutočnosti, ktoré odôvodňujú obavu, že zadržaná osoba ujde alebo sa bude skrývať, aby sa tak vyhla trestnému stíhaniu alebo výkonu trestu alebo ochranného opatrenia.

V posudzovanom prípade zákonné podmienky pre postup podľa citovaného ustanovenia boli splnené. J. H. bol zadržaný na základe európskeho zatýkacieho rozkazu dňa 24. februára 2010 o 6.05 hod. príslušníkmi policajného zboru, čoho dôkazom je zápisnica o jeho zadržaní (č. l. 11). Krajský prokurátor menovaného neprepustil zo zadržania, ale podal na príslušnom súde návrh na jeho vzatie do väzby dňa 25. februára 2010 o 12.55, teda zákonnú 48 hodinovú lehotu neprekročil. Krajský súd v Košiciach rozhodol o jeho vzatí do väzby uznesením dňa 26. februára 2010. Z uvedeného vyplýva, že ani krajský súd 48 hodinovú zákonnú lehotu neprekročil.

Niet sporu o tom, že na J. H. bol vydaný európsky zatýkací rozkaz pod vyššie uvedenou spisovou značkou, pretože je dôvodne podozrivý zo spáchania skutkov popísaných v tomto európskom rozkaze, pričom skutok je označený ako trestné činy

spoločnej krádeže v trestnej súbežnosti so zabitím a neposkytnutím pomoci podľa § 211 ods. 2, ods. 8, ods. 2 číslo 2, § 242 ods. 1, § 25 ods. 2, § 53 nemeckého Trestného zákona, kde mu v prípade uznania viny hrozí trest odňatia slobody na doživotie. J. H. je teda podozrivý zo spáchania trestného činu, ktorý je taxatívne vymenovaný v § 4 ods. 8 zákona č. 403/2004 Z. z. o Európskom zatýkacom rozkaze.

Za daného stavu preto krajský súd nepochybil, keď menovaného vzal do väzby. V prejednávacom prípade ide o postup podľa § 4 ods. 8 vyššie citovaného zákona, preto je nadbytočné a právne irelevantné skúmať prítomnosť dôvodov väzby v zmysle ustanovenia § 71 Trestného poriadku. V danom štádiu extradičného konania súd ani neskúma, či sú dané podmienky na vykonanie európskeho zatýkacieho rozkazu. Týmito podmienkami sa bude zaoberať až po ukončení predbežného vyšetrovania na návrh prokurátora o vykonaní európskeho zatýkacieho rozkazu v zmysle ustanovenia § 21 zák. č. 403/2004 Z. z.

Na základe vyššie uvedených skutočností Najvyšší súd Slovenskej republiky nepovažoval sťažnosť J. H. za dôvodnú, a preto ju podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. zamietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 18. marca 2010

JUDr. Juraj K l i m e n t, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Zuzana Cerovská